

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **S. K.**, nar. X, státní příslušnost T. r.
zastoupen Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou
sídlem Milady Horákové 13, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 12. 2022, č. j. OAM-720/ZA-ZA10-ZA16-2022,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Příběh žalobce dle žalovaného nesvědčí o tom, že by žalobce byl v zemi původu pronásledován nebo mu hrozilo pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu či vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu. Uvedl, že jádrem jeho azylového příběhu je skutečnost, že je Kurd a z toho důvodu s tím s ním nebylo v Turecku zacházeno rovně, neboť na Kurdy je nahlíženo jako na osoby třetí kategorie. Odkázal na svůj pohovor, ve kterém se vyjádřil k zacházení s kurdskou menšinou. V žalobě poukázal na to, že vládnoucí strana vybudovala obraz Kurdů jako nepřátel Turecka, a pouze osoby, které se „drží zpět“ a snaží se zcela integrovat do turecké většiny, mohou mít snazší přístup do společnosti. Odkázal na usnesení Evropského parlamentu o zprávě Komise o Turecku za rok 2021 ze dne 7. 6. 2022 a na politickou situaci v Turecku v souvislosti s hrozícím zrušením strany HDP a pronásledováním členů a příznivců této strany. Otázka perzekuce členů a sympatizantů strany HDP souvisí s postojem společnosti ke Kurdům samotným a je zrcadlem postoje turecké většiny.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný odkázal na to, že pro své rozhodnutí vzal v úvahu skutečnosti tvrzené žalobcem a shromáždil adekvátní a aktuální informace o zemi původu. Námitky žalobce jsou pouze v rovině obecného nesouhlasu s napadeným rozhodnutím. Naopak je to žalobce, koho stíhá povinnost tvrzení a žalovaný mu umožnil ji splnit. Žalobce netvrdil, že by byl kdy členem jakékoliv politické strany, či že by měl nějaké politické přesvědčení. Příslušnost k menšině sice dle žalovaného přináší řadu výzev, nicméně samotná diskriminace není bez dalšího důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, k čemuž v případě Kurdů odkázal na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu. Žalovaný navrhuje, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
5. Žaloba není důvodná.
6. Součástí správního spisu jsou tři vyjádření žalobce k důvodům, proč a jak přicestoval do ČR. Prvním je poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu. V rámci něho žalobce uvedl, že je muslim, nevěří nijak zarytě, nemá žádné politické přesvědčení a není členem žádné politické strany ani skupiny. K důvodům o opuštění Turecka uvedl, že má problémy se svojí rodinou, která je hodně nábožensky založená, jsou ortodoxní muslimové. S rodinou se již dále nedalo žít, proto uprchl do EU, jiné problémy v Turecku neměl. Doplnil, že se Kurdům v Turecku nežije obecně dobře, což se mu nelíbilo. Druhým vyjádřením žalobce je protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ve které žalobce uvedl v podstatě to samé. K rodině doplnil, že rodina se pořád modlí a čte korán. Bratři jsou turečtí vojáci, přáli si, aby i žalobce šel do armády. Už nechtěl rodinu poslouchat. Vojenské službě se vyhýbal, vyřídil si odklad a zařídil si i falešnou lékařskou zprávu. Vysokoškolské studium v prvním ročníku ukončil, učitelé a studijní oddělení na něj byli zasedlí, protože je Kurd. Třetí jeho vyjádření obsahuje protokol Policie ČR o výsledku ve věci správního vyhoštění, ve kterém

vedl, že je dítě, které není v lásce, k rodině se vrátit nemůže, protože utekl. Náboženské ani politické problémy v Turecku neměl, v případě návratu by mu hrozilo nebezpečí od ortodoxní islámské rodiny.

7. Krajský soud předesílá, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení. Je především na něm, aby v rámci pohovoru věrohodně tvrdil a v rámci svých možností prokázal skutečnosti, které mohou mít relevanci z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný mu k tomu zejména musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru. Pokud žadatel o mezinárodní ochranu uvádí relevantní skutečnosti, je pak na žalovaném, aby si shromáždil dostatečné množství aktuálních a přesných informací o zemi původu žadatele a jeho tvrzení s těmito informacemi konfrontoval při posuzování, zda dotyčnému v zemi původu hrozí pronásledování nebo vážná újma.
8. Žalobce v nynější věci v průběhu řízení o žádosti vůbec nezmínil, že by se ve vlasti obával problémů souvisejících s kurdským původem. Žalobce opakovaně výslovně popřel, že by byl v Turecku politicky nebo nábožensky aktivní. Žalobce sice poukazoval, že se mu nelíbí postavení kurdské menšiny, ale jako důvod svého odchodu z Turecka uvedl vztahy s nábožensky aktivní rodinou. Obavy v případě návratu také souvisely s jeho rodinou. Neuvedl, že by byl pronásledován státní mocí z důvodu politického nebo náboženského, ani že by mu v souvislosti s návratem hrozilo jakékoliv pronásledování ze strany státní moci.
9. Úkolem žalovaného bylo především opatřit takové informace o zemi původu, z nichž bude možné posoudit, zda osobám, které jsou kurdské národnosti, hrozí v současné době v Turecku pronásledování nebo vážná újma. Této povinnosti žalovaný dle krajského soudu dostál.
10. Žalovaný krom azylového příběhu žalobce vycházel z informací o zemi původu, a to konkrétně z článku ČTK *„Míra inflace v Turecku vystoupila na 80,2 procenta, tempo růstu zpomaluje“*, z profilu země: Turecko (OBSE, 14. 2. 2022), z informace OAMP z 9. 4. 2021 k otázce svobody vyznání v Turecku, z informace Ministerstva zahraničních věcí Nizozemska *„Obecná úřední zpráva o Turecku“* z března 2022, z informace Ministerstva zahraničních věcí Nizozemska *„Turecko: základní vojenská služba“* z července 2019, z informace OAMP z 8. 7. 2022 k bezpečnosti, politické situaci v Turecku, z přehledu údajů o zemi (Turecko) za rok 2020 Mezinárodní organizace pro migraci a z informace Ministerstva zahraničních věcí ČR ze dne 13. 11. 2020 o tureckých občanech kurdského původu.
11. Ve vztahu k neudělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu je podstatné, že žalobce ve vlasti nebyl pronásledován za uplatňování politických práv a svobod. Citované ustanovení na žalobce v žádném případě nedopadá, neboť dle svého azylového příběhu není a nebyl nikdy politicky aktivní.
12. V případě žalobce je proto otázkou, zda splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, dle kterého se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
13. V kontextu tohoto ustanovení je rozhodující, zda jednání státní správy vůči žalobci z důvodu jeho kurdské národnosti naplňovalo podmínky citovaného ustanovení a zda žalobci může

s přiměřenou pravděpodobností v budoucnosti hrozit pronásledování z téhož důvodu, případně zda by žalobci hrozil trest z důvodu jeho kurdské národnosti po návratu do vlasti. Žalovaný naplnění těchto skutečností neshledal a soud s ním souhlasí.

14. Správní soudy setrvale zastávají názor, že z informací o Turecku, se kterými žalovaný pracuje, plyne, že samotná kurdská etnicita bez dalšího není důvodem pro udělení azylu. Nelze totiž tvrdit, že by každý Kurd čelil po návratu do Turecka pronásledování (shodně viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2019 č. j. 2 Azs 75/2019 – 46, ze dne 8. 4. 2021 č. j. 1 Azs 13/2021 – 25, ze dne 3. 3. 2022 č. j. 9 Azs 228/2021 – 26, nebo ze dne 14. 6. 2022, č. j. 6 Azs 118/2022 – 20).
15. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře dlouhodobě uznává, že Kurdové v Turecku čelí nesnázím. Ty ale bez dalšího nedosahují intenzity pronásledování podle § 12 nebo vážné újmy podle § 14a odst. 2 zákona o azylu. Naopak azylově významné jsou typicky až obavy (např. z pronásledování) politicky aktivních členů kurdské menšiny či účastníků pokusu o převrat z roku 2016 (srov. usnesení ze dne 14. 12. 2022, č. j. 2 Azs 48/2022 – 35, bod 12, a judikaturu tam citovanou, případně usnesení ze dne 16. 2. 2023, č. j. 7 Azs 314/2022 – 33; k problémům politicky aktivních Kurdů např. rozsudek ze dne 27. 10. 2020, č. j. 10 Azs 235/2020 – 35, body 13-14, či ze dne 26. 2. 2020, č. j. 10 Azs 278/2019 – 57, body 36 – 38).
16. Žalobce nijak nespécifikoval, že by proti němu bylo ve vlasti vedené jakékoliv trestní řízení, politického života se neúčastní a jediná jeho obava skutečně pramení pouze a jedině ze souvislosti jeho vztahu s rodinou a tato otázka není azylově relevantní.
17. Pokud jde o podklady pro vydání rozhodnutí, považuje je soud v nyní projednávané věci v kontextu azylového příběhu žalobce za zcela dostačující.
18. Ve vztahu k humanitárnímu azylu nebo doplňkové ochraně žalobce ve správním řízení žádné relevantní tvrzení nevznese. Neuváděl nic, z čeho by bylo možné dovodit, že by mu hrozil trest smrti nebo mučení či špatné zacházení nebo trest. Stejně tak netvrdil, že by mu hrozila vážná újma v souvislosti s ozbrojeným konfliktem nebo porušením mezinárodních závazků ČR. Nic takového netvrdí ani v žalobě.

V. Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce